

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ หมวด 9 มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แสดงให้เห็นว่าการศึกษาในปัจจุบันสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัจจุบันการใช้งานอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้รูปแบบการศึกษาเปลี่ยนไปมีการเรียนรู้แบบออนไลน์ หรือ e-Learning ซึ่งเป็นการศึกษาเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน และหน่วยงานการศึกษาในปัจจุบันก็เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนทางไกล (Distance Learning) โดยจัดหลักสูตรที่รองรับเพื่อให้ผู้เรียนที่มีเวลาว่างไม่เหมือนกัน หรืออยู่ห่างไกลกันออกไป มีการสร้างบทเรียน e-Learning บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ให้ผู้เรียนสามารถเข้ามาศึกษาได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ผู้เรียนมีอิสระในการควบคุมบทเรียน ศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตามเนื้อหาวิชาของหลักสูตรต่าง ๆ ที่ทางสถานศึกษาจัดทำขึ้นไว้ให้ ผู้สอนก็สามารถติดตามและดูความก้าวหน้าของผู้เรียนได้ง่ายขึ้น เพราะบทเรียนสามารถเก็บค่าสถิติต่าง ๆ ไว้ได้ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

หลักสูตรอาชีวศึกษา ได้กำหนดสมรรถนะที่พึงประสงค์ของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา วางแผน จัดการ ตรวจสอบให้คำแนะนำสอนงานและบูรณาการความรู้อย่างเป็นระบบในระดับผู้ควบคุมงานได้ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายที่จะปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน ปฏิรูปวิธีสอบ เพื่อปฏิรูปวิธีการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการศึกษาวิชาชีพแบบบูรณาการในลักษณะต่างๆ ให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีความจำเป็นที่

จะต้องจัดทำคู่มือและแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการของแต่ละสถานศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้พัฒนาบทเรียน e-Learning วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงเป็นที่มาของการวิจัยครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อสร้างบทเรียน e-Learning วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน e-Learning วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย ประสิทธิภาพบทเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) สังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ ด้วยการเรียนผ่านระบบ e-Learning เป็นไปตามเกณฑ์กำหนด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 5 แห่ง กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

1.2 กลุ่มตัวอย่างการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 42 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ บทเรียน e-Learning วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียน e-Learning วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2.2 ความพึงพอใจต่อบทเรียน e-Learning วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในรายวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รหัสวิชา 3204-2001 วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีดังต่อไปนี้

1. ได้บทเรียน e-Learning วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ ที่ผ่านการหาประสิทธิภาพแล้ว และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง นอกชั้นเรียน โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่

2. ผู้เรียนมีแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากในหนังสือ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลา

3. เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียน e-Learning ในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์แก่สถานศึกษา

4. ลดภาระในการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยฯ ที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ในชั้นเรียนปกติ โดยนำบทเรียน e-Learning ไปใช้ในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจนจบหลักสูตร

5. เน้นการเรียนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตรงตามหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียน e-Learning หมายถึง การเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย โดยการถ่ายทอดเนื้อหาผ่านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีเครือข่าย ซึ่งรูปแบบเนื้อหาจัดทำขึ้นในรูปแบบของ WBI

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการศึกษาทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียน e-Learning เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนบทเรียน e-Learning หมายถึง ผลสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน e-Learning ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าออกแบบและสร้างขึ้นในด้านเนื้อหา ด้านการวัดประเมินผล ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ โดยใช้แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน e-Learning ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ ความพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4. ประสิทธิภาพของบทเรียน e-Learning หมายถึง บทเรียน e-Learning วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ก่อนเรียน ต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 และหลังเรียนร้อยละ 80

5. ก่อนเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วได้ 80 หรือสูงกว่า

6. หลังเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วได้ 80 หรือสูงกว่า

7. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553